

udsendelsesafgørelser, der er truffet af et Schengenland, omfattet af direktivet, bl.a. når udsendelsesafgørelsen er baseret på en alvorlig og konkret trussel mod den offentlige orden eller den nationale sikkerhed og er truffet i forbindelse med, at udlændingen er dømt for en lovovertrædelse, der straffes med mindst 1 års fængsel, eller i forbindelse med, at der foreligger alvorlige grunde til at antage, at udlændingen har begået alvorlige strafbare handlinger, eller der foreligger reelle indicier for, at den pågældende påtænker at begå sådanne handlinger på et Schengenlands område.

Har en sådan udlænding opholdstilladelse i et andet Schengenland, giver udsendelsesafgørelsen efter direktivets artikel 3, stk. 1, litra 1, sidste led, mulighed for at inddrage opholdstilladelsen, hvis der er hjemmel hertil i den nationale lovgivning i det land, der har udstedt opholdstilladelsen.

En udsendelsesafgørelse, der er truffet på grund af manglende overholdelse af de nationale bestemmelser om udlændinges indrejse og ophold, jf. direktivets artikel 3, stk. 1, litra b, giver derimod ikke en sådan inddragelsesmulighed.

Der henvises nærmere til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.

På den baggrund foreslås det i § 19, stk. 4, 1. pkt., at en tidsbegrænset eller en tidsubegrænset opholdstilladelse kan inddrages, hvis en administrativ myndighed i et andet Schengenland eller i et land, der er tilknyttet De Europæiske Fællesskaber, på baggrund af omstændigheder, der her i landet kunne medføre udvisning efter udlændingelovens §§ 22-25 eller § 25 a, stk. 1, eller stk. 2, nr. 3, har truffet en endelig afgørelse om udsendelse af en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet De Europæiske Fællesskaber.

Det bemærkes, at der i den foreslåede bestemmelse som følge af, at Storbritannien deltager i vedtagelsen og anvendelsen af direktivet, jf. herved lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 4, henvises til såvel administrative myndigheder i andre Schengenlande som administrative myndigheder i lande, der er tilknyttet De Europæiske Fællesskaber. Når der i det følgende henvises til Schengenlandene, indebærer dette derfor også en henvisning til Storbritannien, selvom Storbritannien ikke fuldt ud er tilsluttet Schengenkonventionen. Hvis Irland beslutter at deltage i anvendelsen af direktivet, finder den foreslåede bestemmelse også anvendelse i forhold til Irland. Så længe Irland ikke beslutter at deltage i anvendelsen af direktivet, finder den foreslåede bestemmelse ikke anvendelse i forhold til Irland.

Inddragelsesmuligheden er begrænset til alene at vedrøre de tilfælde, hvor en udlænding med opholdstilladelse her i landet er omfattet af en udsendelsesafgørelse, der er truffet af et andet Schengenland på baggrund af omstændigheder, der her i landet kunne medføre udvisning ved dom, jf. udlændingelovens §§ 22-24, administrativ udvisning af hensyn til statens sikkerhed, jf. udlændingelovens § 25, administrativ udvisning på grund af begået kriminalitet, jf. udlændingelovens § 25 a, stk. 1, eller administrativ udvisning af hensyn til den offentlige orden m.v., jf. udlændingelovens § 25 a, stk. 2, nr. 3.

Er afgørelsen om udsendelse af et andet Schengenland truffet på baggrund af et strafbart forhold, kan opholdstilladelsen alene inddrages, hvis udlændingen er dømt for en lovovertrædelse, der i det pågældende land kan medføre en straf af mindst 1 års fængsel, jf. den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 4, 2. pkt. Dette gælder i forhold til alle udsendelsesafgørelser, der er truffet på baggrund af strafbart forhold, uanset om de omstændigheder, der ligger til grund for afgørelsen, her i landet kunne medføre udvisning ved dom efter udlændingelovens §§ 22-24 eller administrativ udvisning efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1.

Er udsendelsesafgørelsen truffet på baggrund af omstændigheder, der her i landet kunne medføre administrativ udvisning efter udlændingelovens § 25 a, stk. 2, nr. 1 eller 2, eller § 25 b, under henvisning til visse opholdsretlige hensyn, kan afgørelsen ikke begrundes inddragelse efter den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 4, 1. pkt.

Det forudsættes, at der i hvert enkelt tilfælde foretages en konkret vurdering af, hvorvidt den udsendelsesafgørelse, der er truffet i et andet Schengenland vedrørende udlændingen, er truffet på baggrund af omstændigheder, der her i landet kunne medføre udvisning efter udlændingelovens §§ 22-25 eller § 25 a, stk. 1, eller stk. 2, nr. 3.

Den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 4, 3. pkt., indebærer, at afgørelsen om at inddrage en opholdstilladelse skal træffes i forbindelse med konsultationer i medfør af Schengenkonventionens artikel 25 med myndighederne i det land, der har truffet en udsendelsesafgørelse vedrørende den pågældende.

Det følger således af direktivets artikel 3, stk. 1, litra a, sidste led, 1. pkt., at der i forbindelse med fuldbyrdelse af en udsendelsesafgørelse vedrørende en udlænding, der har opholdstilladelse i et Schengenland, skal foretages konsultationer i medfør af Schengenkonventionens artikel 25. Efter denne bestemmelse konsulterer landene hinanden med henblik på at